

6. feb. 1843

FAKTA

Dato:
6. feb. 1843

Sidetæl:
Dagbog A, side 131-132

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit
Liv, København 1967, s. 143-144;
Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 152

TRANSSKRIFTION

6 Febr

O, jeg forsynder mig haardt ved at sige at jeg er ulykkelig, naar det kun er min egen Skyld, at jeg ikke har det godt. Et Aar er snart klaget bort, det er for lang Tid at anvende paa denne Maade; men maaskee vil mit store Maleri, der vil være færdigt om ikke lang Tid dog give mig nogen Glæde, om det maa interessere dem, hvis Dom jeg agter – Publikum kan det saalidt behage som mine tidligere. – laftes var jeg hos General Lützows;¹ hen paa Aftenen kom Major Meza;² da han kom ind i den Stue, hvor hans Kone,³ Frøkenen Löwmann,⁴ Læssøe⁵ og jeg sad i Samtale med hverandre hilste vi paa ham, hvorpaa han igjen gik tilbage. Idag fortalte Frøken Lützow⁶ mig at han havde spurgt om den fremmede Herre var Maleren Lundbye? og •132• da han fik "Ja" til Svar havde han sagt: nu kan jeg begribe, at han maler store Malerier, han seer saa gigantisk ud! – Den snurrige Mand, han seer rigtignok intet mindre end gigantisk ud, men jeg troede heller ikke det kunde siges om mig; klodset havde været et bedre Udtryk om mig, der aldrig kan blive denne blytunge Forlegenhed qvit – men gigantisk! min kjære Major! De skulde vide hvilken Pjalt det er, De dømte saaledes, og hvilke Fødselsveer dette store Billedes Skabelse har forvoldt mig. Det skulde glæde mig om det ikke var synligt, at jeg var saa ussel; men jeg tør ikke tro det – man har kikket mig i Kortet; men biev lidt, !! som kaldte mig en Kjællingepreest, jeg skal maaskee engang reise mig i min Styrke og vise jer hvilke Kræfter, der er i mig:
Af evig Ild opflammet skal jeg sjunge,
Og tusind henrykt' lytte til mit Qvad!
Min Røst igjennem Tiderne skal runge
Paa Fjeld, i Dal, ufødte Slægters Lyst!⁷
Steen Blicher! jeg forstaaer Dig, naar Du taler saa – Jorden skal kun være en Boldt for os, til Stjernerne skal den hæves ved vor Kraft, og Stjernerne ville vi neddrage til Jordens Fryd. Intet er for Meget! for vor Tanke – Virkeligheden vil nok slaae af! – Det er snurrt – saa glad kan jeg blive fordi Major Meza har gjort Nar af mig; men i Eet er jeg dog hans Lige: jeg er ligesaa forfængelig som han, om end paa en anden Maade.

¹ Generalmajor Adam Tobias Lützow (1775-1844) boede i Tøjhusgade. Lundbye havde kontakt til familien gennem datteren, landskabsmaler Eleonore Christine Lützow (1817-1890).

² Major, senere general Christian Julius de Meza (1792-1865) er i dag mest berømt for sin rolle som hærens øverstkommanderende i krigen i 1864, hvor han til sidst afsattes af krigsministeren, Lundbyes bror Carl.

³ Elisabeth Birgitte de Meza, f. Tscherning (1793-1861) var datter af general A.T. Lützows ældre søster og søster til Eleonore Christine Lützows senere mand, krigsminister Tscherning.

⁴ Blomstermalerne Frederikke (1801-1885) og Christine Løvmand (1803-1872) var døtre af en af general A.T. Lützows yngre søstre. Christine Løvmand havde undervist Eleonore Christine Lützow i maleri.

⁵ Malerkammeraten Thorald Læssøe (1816-1878).

⁶ Eleonore Christine Lützow (1817-1890), landskabsmaler, tilhørte kredsen omkring Lundbye og P.C. Skovgaard. I 1845 gift med sin fætter, kaptajn, senere oberst og krigsminister Anton Frederik Tscherning (1795-1874).

⁷ Citat fra Steen Steensen Blichers "Mit første Digt".

hænder mig — var det ikke for min Moders Skyld, 191.
 i Traas da, j. lad plønden sige og gav Alting og
 med det sidste svage klat. T. s. j. Men kan du ikke
 snart igen arbejde her hjemme? j. synes du var bled
 tilende, naar du for kom med til os end vi naar
 du kommer hjem. — j. gjen sig Nils paa mig for
 at him skal tro mig glad; det vilde have lidt mig
 at skrive for hende, hvilket har j. ikke haat høst
 at vise hende Lunde Bog, at him selv kunde see, hvad
 det paaer mig; men him har dog nok at høre;
 j. strakte at være uenlig og kjedelig med hende, dog
 ser him, at j. ikke altid er uheldig, kjære Moder!
 ser han ikke Lunde Drues Tørre og Figen paa T. s.
 da j. har det ikke godt, og — i mer ingen Bedring.

6 Febr

O. j. forgyder mig haardt ved at sige, at j. er uheldig;
 naar det kan er min egen Skyld, at j. ikke har det godt.
 Et Aar er snart klaget bort, det er for lang Tid at anvende paa
 den Maad; men maaskee vil mit store Maleri, der
 vil være forbigt om ikke lang Tid dog give mig nogen
 Gleder, om det maaske interessere dem, Mors Dem j.
 agter — Pihlikum har det saaledt behage som mine
 Tilfælle. — Tidligere var j. hos General. Kutzaw; han
 paa Aftenen kom Major. Meza; da han kom ind;
 paa Hø, hvor hans Kone, Frøkenerne Löwman,
 Lessoo er j. sad i Samtale med hverandre hilste
 vi paa dem, hvorpaa han igjen gik til bage. I dag
 fortalte Frøken Kutzaw mig, at han havde spjægt
 om den fremmede Klerik var Maleren Lunde.

132. Sa han fik "Ja" til Joas kunde han sagt: min han j
begribe, at han malet store Malerier, han saa
gigantisk ud! — Den snurrende Mand, han saa sig
sig, nok intet mindre end gigantisk ud, men j traede
heller ikke det kunde siges om mig; kladdet havde va-
ret at hvide Blotter om mig, der aldrig kan blive den-
ne blytunge Forlegenhed gik — men gigantisk! min
hvide Majas! De skulde vide hvad det gjalt det er, de
sante sagedes, og hvilke Fidsels naar dette store Bil-
edes Skabelse har færdigt mig. Det skulde glæde
mig om det ikke var sigeligt, at j var saa mægtig,
men j var ikke tro det — man har kribbet mig i Kortet;
men bid lidt, j! som kaldte mig en Kjællingspust
j skel maaskee engang seise mig i min Stjærke
og vise for hvilke Krefte, der er i mig:
Af enig Oldt opflaammet skal j springe
Og tusind heugtet Lytte til mit Quat!
Min Blot i jgenom F. d.erne skal minde
Paa Fjeld, i Dal, i fjeldt Slagter Lygt!
Steen Blicher! j forstaar det, naar du taler saa —
forden skal kun være en Ballt for os, til Hjernesne
skal den hæves ved vor Kraft, og Hjernesne vilde
i neddrage til Jordenes Fjeld. Ventet er for Mægt!
for vor Tanke — Viskeligheden vil nok slæbe af! —
Det er snurrende — saa glad kan j blive færdi Majas
Majas har gjort Nas af mig; men: Et er j dog
hans Lige: j er lige saa forføjtelig som han,
om end naar en anden Maade.